

Γράφει ο
Βασίλης Γκίνος

Το Τέλος της Σιωπής:

Γιατί Πρέπει να Ορίσουμε το Ψηφιακό μας Πεπρωμένο

Η ιστορία σπάνια γράφεται σε ήσυχα δωμάτια. Γράφεται σε στιγμές έντασης, στη σύγκρουση αντίθετων ιδεών και, περιστασιακά, στο λαμπρό φως μιας κοινής συνειδητοποίησης. Φέτος τον Οκτώβριο, στη σκιά της Ακρόπολης, η παγκόσμια μουσική κοινότητα βίωσε μια τέτοια στιγμή.

Το συνέδριο «Η Μουσική στην Ψηφιακή Εποχή», που διοργανώθηκε από τον ΑΠΟΛΛΩΝΑ σε συνεργασία με τη Διεθνή Ομοσπονδία Μουσικών (FIM), δεν κατέγραψε απλώς το τοπίο. Κατέστρωσε ένα στρατηγικό σχέδιο. Για τρεις ημέρες, αναλύσαμε τις δίδυμες δυνάμεις που αναδιαμορφώνουν την Τέχνη μας - και γιατί όχι, την ύπαρξή μας: το οικονομικό παράδοξο του Streaming και την υπαρξιακή ανατροπή της Τεχνητής Νοημοσύνης.

Σε αυτό το ειδικό αφιέρωμα, σας παρουσιάζουμε τη «Σύγκλιση της Αθήνας», έναν οδικό χάρτη βασισμένο στη γνώση νομικών εμπειρογνομώνων, καινοτόμων της τεχνολογίας και, κυρίως, στην εμπειρία των ίδιων των δημιουργών.

Τα άρθρα που ακολουθούν αφηγούνται την ιστορία δύο πραγματικοτήτων. Από τη μια, βλέπουμε μια βιομηχανία που επαίρεται για ιστορικά ρεκόρ εσόδων, τροφοδοτούμενη από μια ψηφιακή επανάσταση που υποσχέθηκε να εκδημοκρατίσει τη μουσική. Από την άλλη, ακούμε τις φωνές των δημιουργών - του 99,5% αυτών - που αποκλείονται ουσιαστικά από αυτόν τον πλούτο, παγιδευμένοι σε ένα σύστημα που εκτιμά το «περιεχόμενο» περισσότερο από την τέχνη και την «αλληλεπίδραση» περισσότερο από τη δίκαιη αμοιβή.

Όμως, αυτό το τεύχος δεν είναι επικήδειος. Είναι μανιφέστο. Από τις τολμηρές νομοθετικές κινήσεις στη Βραζιλία και την Ισπανία μέχρι τις ρεαλιστικές προτάσεις για τέλη και αποζημιώσεις στην ΤΝ και μεταρρύθμιση των πνευματικών δικαιωμάτων στην Ευρώπη, το μήνυμα είναι σαφές: Η εποχή της παθητικής παρατήρησης έχει τελειώσει. Δεν μπορούμε πλέον να περιμένουμε την αγορά να αυτορρυθμιστεί: είναι φτιαγμένη για να αποσπά αξία, όχι να την καλλιεργεί.

Ζητάμε μια αλλαγή φιλοσοφίας. Πρέπει να επιστρέψουμε από την οικονομία της «πρόσβασης» στην οικονομία της «αξίας». Πρέπει να επιμείνουμε ότι η ΑΙ θα λειτουργεί ως εργαλείο για την ανθρώπινη έκφραση και όχι ως υποκατάστατο της ανθρώπινης ψυχής. Και πρέπει να απαιτήσουμε οι νόμοι που διέπουν την εργασία μας να εξελίσσονται τόσο γρήγορα όσο και οι τεχνολογίες που την εκμεταλλεύονται.

Καθώς διαβάζετε τις σελίδες που ακολουθούν, θυμηθείτε: Το μέλλον της μουσικής δεν είναι αλγόριθμος. Είναι μια επιλογή που πρέπει να κάνουμε μαζί, αποφασιστικά και χωρίς απολογίες.

Καλωσορίσατε στο μέλλον. Είναι στο χέρι μας να το ορίσουμε.

Βασίλης Γκίνος

